

CAL

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

Amb la col·laboració de

ee

escola d'escriptura
ateneu barcelonès

Concurs de microrelats

Abril 2018 - Tercera edició

DES DE BABEL

Rosa Gurrera Martínez

2n PREMI

No van acabar la torre perquè ja no s'entenien. Les paraules se'ls havien tornat soroll; i ells, abans un poble, eren ara un ramat esporuguit. Confosos, dividits, van baixar cap a la plana i es van anar dispersant per tota la terra. Enrere va quedar el país de Xinar, desert i silenciós, sota un sol implacable.

Lluny de Xinar, van aixecar noves ciutats i van inventar noves llengües; i n'estaven tan orgullosos que menyspreaven les dels altres. Si abans havien volgut aixecar una torre fins al cel, ara bastien muralles; aquell que gosava travessar-les seria per sempre un estranger.

Passà el temps; i algunes ciutats s'enriquiren, i se n'envaniren tant que s'atorgaren el dret de crear noms i d'imposar-los als altres. Volgueren estendre la seva parla per tota la terra; i com que eren rics i poderosos, gairebé se'n van sortir.

Però d'altres ciutats començaren a enderrocar les muralles, i oferiren la seva parla a tots aquells que arribaven: no com una imposició, sinó com un regal; com la clau que obria les portes de la ciutat. Com l'eina imprescindible per edificar, tots junts, una torre més alta que la de Xinar. Una torre feta d'homes i dones, no de maons, i que tenia per base la diversitat.

CATEGORIA OBERTA